

lesarabrøv

Samgonguskjalið: Fyrsta vónbrotið!

Undirritaði eri ein av teimum, sum hevði ventað sær nakað av eini nýggjari samgongu, sum javnaðarflokkurin kom at verða partur í við eini styrki, sum flokkurin ikki áður hevur havt.

Tað kann ikki vera nekur loyna, at seinasta samgonga var ein vánalig samgonga sæð við fiskimanna og fakfelags eyg-

um. Tann samgongan hevði sum høvuðsendamál at útihyða vinnufelagunum frá allari ávirkan. Úrslitið gjørdist eisini eitt löggávukaos, sum vit aldri hava sæð áður.

At samgongan eisini var fiskimonnum fegindaligað sinnað, sást á teirri framdu löggávuni. Endaliga prógv við fyrri hesum fingur vit tó, tá lands-

stýrið samtykti at seta ein bólk av fiskimonnum uttanfyri lógina. Og tiskil gjørdist tað ein partur av virksemin FFs at noyða landsstýrið at halda galdandi lógir móttvegis fiskimonnum!

Tað skuldi verið lætt at komið til ta niðurstøðu, at arbeiðslagið hjá farnu samgongu kundi ikki bera til, og fakfelagsfólk høvdu grund til at rokna við, at nú fóru vit at siggja ein »annan politikk«.

Men eftir samgonguskjalinum at døma er litið at vænta!! Tað stendur ikki nevnt við einum orði, at viðurskiptini hjá fiskivinnuni skulu greiðast í samstarv við vinnuna sjálva. Heldur er tað hinvegin!! Tað verður nevniliga sagt, at talan er um búnaðarpolitik, at hesin skal skipast í »samráð við vinnuna«. Tá vinnan als ikki er nevnd í sambandi við fiskivinnumál, er skjótt at koma til ta niðurstøðu, at hesi viðurskipti skulu ikki greiðast saman við vinnuni.

Henda uppfatan verður bert undirtrikað av undirskjalinum. Fólka flokkurin má sigast at hava viðgengið, at tað var »akað« verri biks, sum teir trumlaðu gjøgnum tingið undan ólavseku í fjør. Ti fleiri lógir skulu avtakast, aðrar aftur broytast. Tað einasta, sum stendur eftir av hesi löggávu eru tær lógir broytingar, har vinnufelagini vórðu sett uttanfyri alla ávirkan. Og so tann lóg, sum leggur seg beinleiðis út í sáttmálaviðurskipti hjá fiskimonnum, hvørs endamál er at geva reiðarum ein eyka trumf fyrri at trýta partin hjá fiskimonnum nærri. Nærri er greitt frá hesum í ársfrágreiðing FFs.

Hetta er reinur fólka flokspolitikkur. Tað er eingin loyna, at fólka flokkurin brýggjar seg ikki um fakfelag. Tað seinasta hesin flokkur ætlaði, áðrenn samgongan slitaði, var at leggja seg út í innanhýsisviðurskipti hjá feløgnum fyrri at gera tey figgarliga veikari. Grundgevingina fingur vit m.a. frá tingmanni, sum á valfundinum í Norðurlandahúsinum segði nakað soleiðis: »Vit í fólka flokkinum vita betri enn fakfelagini sjálvi hvat ið er til gagns fyrri teirra limir«. Hetta var forrestin næstan orðarætt tað sama sum Friðrikur 6. í 1835 svaraði eini umbøn frá nokrum borgarum við. prentfrælsi. Hann segði: »Ingen uden vi alene kan være i stand til at bedømme hvad der er til statens og borgernes sande gavn og bedste!«

Tað kann verða nóg ringt at slúka samgongu við fólka flokkinn, tá hugsað verður um hansara framferð móti øðrvísi hugsandi. Vit eru nevniliga nokur sum minnst!! Men so at fara at bakka fyrri fakfelags- og fiskimannafiggingdalu stöðuni hjá hesum flokki!!

Óli Jacobsen

Ps. Henda grein varð skrivað út frá teirri fyrirtreyt, at tá fólka flokkurin samb. bløðunum hevði fingið figgjarmál at umsitja, so fór javnaðarflokkurin hóast alt at tryggja sær fiskivinnumál. Men eftir at hava hoyrt tíðindini um býtið av málseki millum flokkarnar er óneyðugt við øðrum viðmerkingum enn »Gud forbarmi seg!!«.

ó j

Sosialurinn vánaligan blaðetikkk

Til fánýtis tala sjálvut gudarnir dárán til vits. Og ásannandi, at býttlinga muður goysir út fávitsku, ætli eg mær ikki heldur í nakað blaðjak við Sosialin, tí tá kann tað lætt henda, at ein endar í sama diki sum hetta blað.

Men tá blaðið (bókstavliga) av ráðum hugi í seinastuni hevur tikið sær tað til vana at leggja eftir ávisum blaðfólki á Dimmalætting (mær sjálvum, pn - Poul S. Nybo, og starvsfelaga, B. Beate L. Jensen), so hesar viðmerkingar kortini:

Í viðmerking (So siga tey) til sumt av tí, sum hini blaðini skriva, verða á 2. síðu í Sosialinum blaðfólk Dimmalættingar lögð undir illvilja móti fakfelagsstættini — í hesum fari pedagogum — tí blaðið dittaði sær at fortelja fólki frá eini sera ódámligari móttøku, ið annar býráðslimur Sambandsflokksins í Havn (Lisbeth L. Petersen) fekk, tá viðkomandi í ørindum í Tinganesi av nokrum pedagogum, ið har vóru staddir, fekk eina salvu av ókvæmisorðum oman fyrri seg. Hetta metti blaðið vera vert at nevna — bæði sum tíðindi og sum eina átalu móti ófýggjaskapi. Hava ikki fólk, ið vilja teljast millum hampafólk (um tey eru tíðindafólk ella ei), ikki skyldu til tess? Ella ber Sosialurin í botnflaka fyrri ólíkindum? Tað er okkurt, sum bendir á, at so er!

Sera ókollegialt og ósolidariskt má tað sigast at vera av Sosialinum at fara soleiðis við starvsfeløgum, sum blaðfólk á hinum bløðunum hóast alt eru. Sum limir í fakfelag (Føroya Blaðmannafelag) kenna blaðfólk Dimmalættingar sjálvandi solidaritet móttvegis øðrum

fakfelagsstættum í samfelagi okkara. Og tað verður ikki minst neyðugt hesi komandi árin.

Til tess at rættvisgera »viðrið« í hesi politisku rangsnúgving, um at Dimmalætting (les blaðfólkini) hevur illvilja móti fakfeløgnum, valsar Sosialurin aftur til september 1989, tá stór mótmælisgonga við umboðum fyrri fakfelag fylktist á Vaglinum í Havn. Blaðið roynir at minna fólk á eina yvirskrift (sum undirritaði hevði ábyrgd av) til eina forsiðuávising við brotum úr eini løgtingsrøðu hjá Eilifi Samuelsen, sum ikki hevði heimild í teksti hansara, og sum var vend móti fakfeløgnum og mótmælisfólkunum. Eilif talaði at, veit Sosialurin at siga.

Til hetta er fyrst at siga, at yvirskriftin als ikki var vend móti fakfeløgnum ella mótmælisfólkunum á Vaglinum, men móti Javnaðarflokkinum og Sosialinum, sum gjørdur sær dælt úr truplu stöðuni í samfelagnum og royndu at seta kilar imillum ávisar samfelagsbólkar til tess at skapa ósing og fáa politiskan vinning (sum eisini eydnaðist).

Harnæst er at siga, at Dimmalætting ásnarði, at skeiv yvirskrift — av misgáum — var sett yvir nevndu forsiðuávising (hon hoyrði nevniliga til eina ætlaða ávising við frásøgn frá mótmælisfundinum, sum tíverri ikki var pláss fyrri á forsiðuni) og rættaði mistakið áðrenn Eilif Samuelsen gjørdi vart við seg. Mistøk kunnu henda í ein knappari vending.

Í hesum viðfangi kann skoytast uppi, at rættleiðing Eilif Samuelsen var ætlað Sosialinum, sum her helt seg hava ein tunnan

fræns.

Tá politiski huldueygleiðarin á Sosialinum hevur slikan klistriheila, átti hann eisini at minst hetta, men tað er ivaleyst so, at hitt illa eygað einans sær tað, sum tað vil siggja.

Sum ein annar orvitisfiskur blandar politiski huldueygleiðarin á 2. síðu í Sosialinum eisini pedagogmálið uppi royndirnar at skipa samgongu og heldur tað vera gott, at Sambandsflokkurin (vegna tíðindagreinirnar í Dimmalætting) er útiðstýr. Nei, vælsignaður, huldueygleiðari, tú kanst vera púra rølgur. Sambandsflokkurin hevur ongan leiklut í okkara skrivning eins litið og vit hava ávirkan á hansara politisku stöðutakanir. Samskiptið millum Sambandsflokkinn og Dimmalætting er soleiðis háttað, at flokkurin sleppur at nýta blaðið — m.a. til valagitation — og Dimmalætting favoriserar hinvegin liberalan politik, sum Sambandsflokkurin higartil er besti garantur fyrri. Talan er um eitt óheft samstarv.

Sambandsflokkurin er ikki partaáari í Dimmalætting eins og stöðan t.d. er hjá Sosialinum, har Javnaðarflokkurin eigur blaðið at kalla við húð og hár, og reiggjar koyrlinum, verður gjørt móti boðum (minnst bara dýrtíðarviðbótina í 1980 og viðgerðina í Sosialinum, sum Atli Dam kallaði eina afturundirgerð).

Okkara viðmerkingar sum blaðfólk á Dimmalætting, antin tær eru í sjálvstøðugum greinum (leysar av tíðindaflutninginum) ella innskotnar í tíðindastubbar, eru indiduellar; júst hetta frælsið hevur einstaka blaðfólkið (uttan at vera alt ov

subjektivt) tá initialini standa undir. Tá ber til at skilja imillum blaðsins almennu hugsan og hugsan blaðfólksins. Ein meining er tá í at hava framerki undir blaðtitilinum.

So hatta dugir tykkum einki. Hatta er eins vátt krút og tá Javnaðarflokkurin umbar seg at samstarva við Sambandsflokkinn í 1978 við einum lesarabrævi í Dimmalætting sum grund. Hatta er deytt og máttleyst. Hatta er, sum rætturin í einum sakarmáli móti Sosialinum staðfesti: MORTIFICERET VROVL!

Annars er um viðmerkingarnar á 2. síðu (So siga tey) at siga, at tær eru tekin um vánaligan blaðetikkk og partapolitiskt trongskygni, ið minkar munandi um virði hjá Sosialinum at nevna seg »tíðindablað«. At seta framerkið Sosialurin undir hesar viðmerkingar, er at draga øll á blaðnum undir ábyrgd av tí, sum har verður sagt. Neyvan átaka sakligir tíðindaberar sum Hilmar Jan, Jústinus og Dagný sær ábyrgd av slikari journalistiskari niðingskriving, sum har verður borin fram. Ábyrgdina má tessvegna blaðstjórin, Tórfinn Smith, taka.

Vit her á Dimmalætting ætla okkum ikki at kjakast við huldufólk á Sosialinum. Vit halda fram sum higartil stevent við sakligum og upplýsandi tíðindaflutningi — og við einum framerki undir veit lesarin hvørji vit eru (ella hevur møguleika at søyrja seg fyrri)!

Poul S. Nybo
blaðmaður
Dimmalætting

HONDA

lak&rust

garanti

-findes ikke bedre